

Landschapsvereniging “De Kringloop”

Minicursus vogels 2022

door Leo Koster

Dit is geen 1 april grap, maar op 1 april 2022 start Landschapsvereniging “De Kringloop” te Linne met haar 29ste minicursus vogels herkennen. Twee jaar achter elkaar werd deze geliefde cursus helaas niet gegeven. In Observatie maart/april 2020 staat de aankondiging van de 29ste Vogelcursus 2020 met als thema “Bosvogels”; de cursus bestaat uit één infoavond en vier ochtendexcursies. Kosten voor leden €15,00, niet leden €25,00.

Doch door de coronapandemie werd door het Bestuur van De Kringloop besloten deze vogelcursus af te gelasten. En voor 2021 geldt; alle berichtgeving volgend hebben we gezamenlijk moeten vaststellen dat er in de eerste helft van 2021 nog geen activiteiten en bijeenkomsten mogelijk zijn.

Op vrijdagavond 1 april 2022 om 19.30 uur stroomt de centrale ruimte van basisschool Triangel te Linne vol met vogelliefhebbers. In totaal hebben zich 39 personen opgegeven. Bij binnenkomst krijgen de cursisten, afhankelijk van de status van de cursist “beginner” c.q. “gevorderde” een prachtig cursusboek, een deelnemerslijst, een streeplijst en een lijst met 10 bosvogel-groepen alsmede een potlood. Door Jan Hermans, onze voorzitter, worden de te bezoeken gebieden even nader toegelicht, daarna volgt een belangrijk aspect namelijk de vogeltopografie en krijgen diverse ecologische vogelgroepen, ingedeeld door Henk Sierdsema, de aandacht. Rond 22.15 uur sluit onze voorzitter deze infoavond af. Omdat gids Tom Storcken a.s. zondag verhinderd is, zal zijn groep verdeeld worden tussen Jan en Leo.

Hoosden. Op 3 april 2022 wordt om 08.00 uur gestart aan de voet van de basiliek van de HH Wiro, Plechelmus en Otgerus. Vanmorgen om 06.15 uur hoorde ik al de Merel zingen, ik dacht ik moet flink krabben, maar dat viel erg mee. Het heeft gevroren en er staat geen wind, het belooft gewoon een fraaie morgen te worden. Cees heeft van mij nog wat van een dood varken tegoed, belofte maakt schuld. Als de klokken van de Romaanse kerk 8 keer slaan is voor Jan Hermans het teken om het sein tot vertrek te geven. Antoinette is weer bereid om de streeplijst bij te houden en kleine aantekeningen te maken zodat ik er een verslag van kan maken. We zien al een Witte kwikstaart, Kauwtjes en een paartje Knobbelzwanen. We wandelen naar de Roer. Hier draag ik het refrein voor wat Jo van Pol gemaakt heeft voor de 25ste vogelcursus.

*Jao, veer zeen vogelieërs mit hert en zeel, jao, jao, veer haje waal van det gekweel.
Häör de nachtegaal zie leefdesleedje zinge, nondedju waat kintj det bieësjke det sjoean
bringe.*

*Jao, veer zeen vogelieërs, veer doon 't gaer, jao, jao veer vogele in eeder waer.
Mit dae kieker in-ne handj, koekeloere mit verstandj, in de bès, 't veldj of aan-ne
waterkantj.*

Op 16 april 2000 heb ik, ook tijdens een vogelcursus van de Kringloop, hier vele dagen de IJsvogel geobserveerd, ik zat destijds op een stalen kastje dat in de berm nabij de oever

van de Roer staat en dat er nog staat. Via een Lindelaan wandelen we richting landgoed Hoosden. Op de wei Grauwe ganzen en aan de andere kant vliegt ons een Grote zilverreiger tegemoet. We kunnen niet meer rechtdoor. Het “kerkpad” langs Hoosden heeft geen recht van overpad. Links van het pad een prachtig broekbos met ijzerhoudend water. We horen de Roodborst, Tjiftjaf en de Zwartkop. Speenkruid fleurt de rand van het pad op. Een dode Es laat zijn schors vrij, het werk van de Letterzetter is duidelijk te zien. We gaan even naar rechts; de Verkensdiek op. We horen de Zwarte specht, even later krijgen we het vrouwtje (slechts een beetje rood op de kop) te zien. Als omgevallen bomen het graspad blokkeren, gaan we terug. We nemen het smalle stijgende paadje naar links. Hier grote-, diverse dode-, omgewaaide- en gehavende Beuken. We horen het geroffel van de Grote bonte specht en de zang van het Winterkoninkje. Bij een splitsing gaan we naar rechts, links staat volgens Cees een helmbloem in bloei, ik denk aan Holwortel, doch Cees heeft gelijk het is de Vingerhelmbloem ook wel Voorjaarshelmbloem. Rechts een Brem met één bloeiend geel bloempje. Tussen het groen een dode Eik, iets verder rent een Eekhoorn over takken. We nemen een smal paadje door het bosgebied met diverse Hulststruiken en mooie Boskrieken. We horen de snelle roffel van de Kleine bonte specht. Aan een Lijsterbesstruikje heeft een Reebok zijn gewei geveegd. Als we het bosgebied verlaten gaan we op een fietspad naar links. Op een hoek hoog in een Eik een zingende Putter. We volgen de Brachterweg, een fietspad. Langs de rand de blaadjes van het Dalkruid. Iemand heeft hier al een Vink met nestmateriaal zien sjuuwen. Nu zijn we met zijn allen getuige van de bouw van een nest op een tak door de Vink, in het nest wordt heel veel mos verwerkt. Twee Buizerds in de bomen. In de buurt is een bosuilenkast opgehangen. Halverwege een gedicht van Toos Schoenmakers-Visschers.

Ein vrech veugelke

*Ein klein vrech veugelke, boek bolröndj wie ein keugelke,
zaot in miene haof te koekeloëre, sjerne get in 't louf vanne moëre.*

*En knipougde toen nao mich, zien sjnaevelke nao de zòn gerich.
zien bôlröndj buukske heel gezöndj, ein pierelingske inne möndj.*

Zien trip-trap-peutsjes koddig klein, kaome inne richting van mien bein.

Vingse dich groot? vroog 't veugelke mit 't buukske bôlröndj wie ein keugelke.

Vingse mich klein? al sjteits doe hoger oppe bein.

Zo hoog wie mich kinse gaar neet vlege, zègk 't mer eerlijk, neet lege.

En fluite wie ich, zo sjoon, höb ich dich nag noots huure doon.

*Ich buig mich nao det vrech veugelke mit dae boek zo bôlröndj wie ein keugelke
en zègk: doe haes gelièk, van fluite waer ich neet riek.*

Doe haes mich vastgepind, fluite höb ich noots gekind!

En vlege?, och oppe gröndj is 't mich dök al te böntj.

Wat mòt ich dan vlege of fladdere, veugelke laot mich hie mer get zjwaddere.

't Veugelke lach taenge mich, mit flökker uigskes in zien gezicht.

Flöt zien sjoonste sjtökske, drejt nao mich zien rökske.

En vluug gans kloog, zo pielrech òmhoog,

en leet van zuver vruid, ein möpke vallen op mien huid.

We wandelen richting ingang landgoed Hoosden, links prachtig bloeiende Sleedoorns. De ingang is voorzien van een groot ijzeren hek. Cees weet te melden dat we voor het hek linksaf kunnen. In het kort vertel ik nog iets over het landgoed Hoosden. We volgen langs het hekwerk een smal bospaadje. Een bloeiende Iep, een kraaiende Fazanthaan, een Gevlekte aronskelk zonder vlekken, een veld met bloeiende Bosanemonen en langs het pad het fraaie Muskuskruid. Weer iets van Jo van Pol; *De fitis en tjiftjaf jao die lieke vääöl opein, haje ze de snavel hèlese die neet mieër oetrein. Kiek dan nao zien puutjes, ouch al zeen die slech te zeen, den eine dae haet jubel- en den angere hamerteen.*

De repeterende zang van de Zanglijster, we horen en zien Staartmezen. We wandelen langs de steilrand van de voormalige Roer. Zowel de Boomklever als de Boomkruiper worden

genoteerd. Polletjes van de Vogelmelk, Aalbessen en tegen het talud de Eikvaren. Rozetten van het Nagelkruid zullen ongetwijfeld dit jaar bloeien. We wandelen weer over het kronkelige pad waarop we net ook al gewandeld hebben. Tussen het gras een Wilde hyacint in knop. Aan de Gelderse roos hangen nog enkele rode bessen. Nijlganzen met hun hese geluiden vliegen over. In een hoek van een wei bloeiende Pinksterbloemen. We naderen het Kerkplein. Een laatste couplet van Jo van Pol. *De maerel, mōs en bookvink, jao die zeen bie ós bekintj, mit iesvogel of wielewaal dan wuuërse pas verwindj. Veur daag en dauw, door waer en windj, door hagel, snieë of ies, vogel nummer hongerd krieg ei kruutske oppe lies.*

Aan een prachtige, zonnige morgen komt een einde, op de streeplijst staan 33 kruisjes. Van de 17 te verwachten vogels hebben we er 9 gezien.

Isenbruch-IJzeren Bos 17-04-2022. Zonnig, 4°C. Op de particuliere parkeerplaats aan de Engelbertstraße is parkeren alleen toegestaan van 08.00-20.00 uur. Vlak voor 8 uur bewonderen we al echtpaar Putter. Om 08.00 mogen wij als groep 2 vertrekken, we zijn met 10 personen. Antoinette is weer bereid om de administratie te doen. Een Zwarte roodstaart krijgen we prachtig in beeld, dat geldt ook voor Huismussen, Kauwtjes en de Turkse tortel. Via een graspad met erlangs fraaie Knotwilgen vervolgen we onze route. In de weilanden prachtige Zomereiken, een Haas huppelt door de wei, iedereen heeft het over de Paashaas. Maar het is Cees en Ans die ons trakteren op chocolade eitjes. De witte bloempjes van Grote muur vallen op. Gelet op de tijd draag ik een gedicht voor over de vasten.

“Vaste nostalgie”

In mien gedachte zeen ich ze nog sjtoon, in ein van de mam zien kaste de koffieblik in de vaste wao ich neet aan mocht goon. Van Ésjelegoonsdig tot Paoszondig deeg de mam dao van alles in wat lekker waor um te eëte, waal altied tēge oze zin, mer in de vaste moste veer dat vergeëte. Caramelle van Van Melle of de Gruijter snoepje van de week, koetjesrepe of salmiak bolle, lolly's en drop sjoonveters wao óp me zich de oge oet keek. De mam heel de blik touw in de veertig vaste daag en zag dan Paoszondig mit inne lach, estebleef laot 't uch sjmake, geer maocht noe de vaste sjtake.

Uit: Dagblad De Limburger d.d. 18-02-2015. Frans Stollman, Banholt.

We zijn getuige van schermutselingen tussen een Kraai en twee Buizerds. Links van het graspad is tuinafval gestort, we zien onder meer een smeerwortelachtige, het is de *Symphytum cordatum* met een hartvormig blad. We horen de “lach” van de Groene specht. Op T-splitsing links, op diverse plekken Look zonder look. In het bos vallen de rijk bloeiende Boskrieken op. Ook veel bomen waarin de Klimop het hoger opzoekt. In een grote Canadese populier zien we een grote Maretak. Langs dit pad diverse plekken waar een Reebok zijn gewei geveegd heeft, de bok heeft met zijn poten wat aarde weggeveegd en met het gewei tegen jonge takken geslagen. We horen de Boomklever en het kraaien van de Fazanthaan. Even nog het refrein van Jo van Pol.

Weer op een T-kruising gaan we naar rechts. We krijgen 3 Reeën in het vizier. Via een graspaadje wandelen we verder. Een Dagpauwoog laat zich even bewonderen. De Sleedoorn is bijna uitgebloeid. Ik hoor heel even maar de prachtige zang van de Nachtegaal. Later horen we van de groep van Jan Hermans dat zij hier de Nachtegaal prachtig hebben horen zingen. We lopen parallel aan een droge sloot langs de Duits-Nederlandse grens, de Duitse grenspaal 311C is gebroken en ligt in het gras, de Nederlandse met hetzelfde nummer staat nog fier overeind. Ik dacht dat de sloot Lohgraben zou heten, maar het moet de Laak- en Broekgraaf zijn. Langs deze droge sloot staat volop de Grote Vossenstaart in bloei. We krijgen prachtig de Geelgors in beeld. Een richtingaanwijzer; Schalbruch 0.7 km en Susteren 3 km. We zijn ongemerkt de grens over gestoken, we komen in de Groene Taille van Limburg, het smalste stukje van Nederland, hemelsbreed slechts 4,8 km. Prachtig hier de kleinschaligheid. Langs deze

Waterbeemdenweg staat een amfibieën- en informatiebord van "Life Project Ambition", hierop worden vijf amfibieën genoemd; Boomkikker, Geelbuikvuurpad, Vroedmeesterpad, Knoflookpad en de Kamsalamander. Alleen de Boomkikker en de Kamsalamander komen hier naar mijn mening voor. En door de vele nieuwe poelen die hier aangelegd zijn, schijnt de Boomkikker het hier goed te doen. Inlandse Vogelkers fraai in bloei. We komen aan het Heerenstraatje met rechts een schuilhut. Er tegenover hangt een omgekeerde emmer in een boom. We komen de groep van Jan Hermans tegen, "de vogels hebben deze morgen niet zoveel zin", aldus Jan. Floristisch is het IJzeren Bos een juweeltje, we zien onder meer; Bosanemonen en Gevlekte aronskelken.

Maar ook Slanke sleutelbloemen, Salomonszegels, Muskuskruid, Speenkruid, Grote muur. In de top van een populier krijgen we prachtig, in het zonnetje, het mannetje van de Grote bonte specht te zien. Vanmorgen krijgen we heel veel de Zwartkop te horen, één keer dachten we toch de zang van de Tuinfluiter te horen. Aan een boom is een grote, wratachtige woekering te zien, dit heet Maserknol, deze groeiaandoening kan duiden op een beschadiging van het cambium. Voor een bank gaan we links een pad in. Een gedicht dat ik onverwacht vanmorgen kreeg.

Gójje Vrieëdig. Dao hóng hae, de mins dae zag det hae de Christus waar, de lang verwachde, aan ein kruuts genaengeld noow, mit oppe kop eine kroeën van dääör. Ein möske mit wit gesjlebbberd nekske reët de dääör oët de kroeën van de Gekruutsde. Heilig Bloöd kleurde 't möske roeëd mit innegang ging Christus doeëd, huurde Roeëdmöskes lamentatie.

Uit De Limburger van 07-04-2022. Godelieve van Gemen, Baarlo

Over dit smalle- en kronkelig paadje met Aalbessen en prachtige voorjaarsflora liggen diverse boomstammen, gelukkig komt iedereen er ongeschonden over heen. We komen bij een Canadese populier met heel veel Maretakken. Een gedicht van mijn hand uit 1989.

Maretak, mistel (mistletoe) of vogellijm

Kronkelend zie ik de Vlootbeek stromen, door een wei met enkele kale, rechte, bomen. Op een tak groeit een bolvormige dwergstruik, van verre heeft het wel iets weg van een pruik.

Deze struik woekert op een boom met zachte bast, voor deze boom zelf geen al te zware last.

Heel vaak woekert ze op de populier en dat interesseert deze boom geen zier.

Lijsters zorgen in zo'n boom voor deze "excessen", want zij eten van die witte, kleverige bessen.

De pit kan daardoor blijven plakken op een tak, het begin van een nieuwe Maretak?

Het ontkiemen gebeurt pas na twee jaar, voor de gastheertak vergt dit geen gevaar.

De altijd groene Maretak parasiteert op een tak van een populier in de Linnerweerd.

De bloei ervan vindt plaats in het voorjaar, let er eens op, het is de moeite waard, echt waar.

Beschikt u over wat vrije tijd misschien, ga naar Linne, want daar kunt u deze maretak zien.

Oel Retsok, maart 1989.

De coupletten 1, 4, 6 en 7 uit het lied van "25 jaor vogelcursus" door Jo van Pol en minimaal door mij aangepast. Als we uit het fraaie bos komen, gaan we op een dwarspad bij een witkleurige bank, naar links. Rechts van het pad een kruis met een koperen voorstelling van het doornen hoofd van Christus. We horen ook geregeld het geluid van "ketsende" steentjes, dat is de roep van de Zwartkop. Het eerste pad rechts, hier liepen we al eerder. Bij een viersprong rechts. Rechts van het pad een hardstenen monumentje voorzien van het hoofd van Christus, de achterzijde is prachtig gepolijst en voorzien van de naam; Wilhelm Hermanns, 1876-1969. Op een oude schuur zit de Witte kwikstaart en

het vrouwtje van de Zwarte roodstaart. Op een T-kruising links; Am Gröwenkamp. Rechts zicht op een schuurtje met twee nestkasten, één ervan wordt gebruikt door de Pimpelmees. In een dode boom naast het schuurtje is een steenuilenkast geplaatst, helaas is de bewoner niet te zien. Het beschermde roofvogelgebied Hohbruch hebben we vanmorgen niet bezocht. Op de streeplijst staan 33 kruisjes. Van de 14 vogels, genoemd in het Cursusboek gevorderden voor dit gebied, hebben we er 10 gespot.

Munnichsbosch, 1-05-2022. De start van deze derde buitenexcursie is verplaatst van de fanfarezaal in 't Reutje naar de parkeerplaats van Natuurbegraafplaats Bergerbos. Doordat Tom in Tiengemeenten aan het genieten is van vogels, wordt de groep van Tom verdeeld bij Jan en Leo. Goed weer om te vogelen. Ik wandel naar een aspergeveld, toegedekt met zwart plastic. Ik draag daar het gedicht voor over *“De verliefde asperge.”*. “Mijn” notuliste heeft vanmorgen andere werkzaamheden, nu moet ik het zware werk zelf doen. Via de Roskam wandelen we richting 't Reutje, we zien de Boerenzwaluw, we horen de Pauwhaan, Kauwtjes, Heggenmus.

Op het dak van huizen zitten Huismussen, in een wei een eenzame Grauwe gans. Bij een fraaie, grote Haagbeuk gaan we naar rechts. Een Nijlgans op een weidepaaltje, drie jongere exemplaren gaan niet met de ouders mee. Een Nijlgans behoort tot de eenden, eigenlijk is het een halfgans. Paardenkastanjes tonen hun fraaie bloempluimen, langs de rand van het graspad heel veel Japanse duizendknoop. Bij een onbemeste wei draag ik het zelf geschreven gedicht voor *“Een bonte wei”*. Via een smal bospaadje en langs rabatten wandelen we verder. We steken de Vlootbeek over, hier heb ik in 1997 de Middelste bonte specht geobserveerd. Links van het pad een herdenkingsmonumentje met onder meer sportschoenen van Bert Vergoossen. De zang van de Zwartkop en Tjiftjaf, we zien de Kraai en horen de Boomkruiper. Grote muur staat met haar witte bloemen te pronken, we zien Grote bonte spechten. Bij dode Eiken laat ik de vogelaars het mannetje zien van het Vliegend hert. We horen de Tuinfluiter, we steken Roskam over, een voormalige Romeinse heerbaan. Tussen Grove dennen veel Adelaarsvarens. We zien zoelplekken van het Wilde zwijn en ook schurkbomen waartegen het zwartwild zijn lichaam schuurt. We wandelen nu richting kern van Munnichsbosch, dit wordt geluksplek 4 genoemd, “de Kathedraal van het Munnichsbos”, één van de 26 geluksplekken in de gemeente Roerdalen. We horen de zang van de Bonte vliegenvanger. Bij de Koningseik vinden we het nestgat voor deze holenbroeder. Maar nog steeds geen Zwarte-, Middelste bonte- specht of Groene specht. Bij een dode Beuk vol met gaten en Tondelzwammen ruziën twee Bonte vliegenvangers over een nestholte. Bij een dode, horizontaal liggende Beuk draag ik het gedicht voor van Mia Cox *“De droom van een omgewaaide Beuk”*. We wandelen kort langs de 18 km lange Vlootbeek, onder een dode Zwarte els liggen spaanders, erboven heeft een specht een nest uitgehakt. Een Lijsterbes prachtig in bloei. Op de brug over de Vlootbeek het gedicht van Toos Schoenmakers-Visschers

*“Paerdsj-blome”. Ein zee van zunkes naeve ne veldjwaeg, zandj, sjtein en graas
't paerdsj-blumke is hie de baas. Ein zee van pluzige bølkes naeve ne veldjwaeg, zandj,
sjtein en graas veer blaoze-n-en blaoze, mer de bølkes blieve de baas.*

We komen bij Hoeve Munnichsbosch, in de zijgevel van de schuur een gevelsteentje met de letters ADE en het jaartal 1769. Muurankers van het woonhuis tonen het jaartal 1737 en op een gevelsteen de wapenspreuk *“Fortitudo mea Dominus”*. (Mijn sterkte is de Heer). Op het dak een Witte kwikstaart. Bij de uilengaten in de schuur is witte ontlasting te zien van de Kerkuil. Via een prachtige Eikenlaan wandelen we naar de parkeerplaats. Op de streeplijst 29 kruisjes. Munnichsbosch staat bekend om zijn spechten, dat viel deze morgen flink tegen. Jan Hermans heeft met zijn groep nog de Rode wouw gezien. De afsluitende buitenexcursie wordt gehouden op 8 mei 2022 vanaf Vlodropper Station.

Vlodrop-Station, 8 mei 2022, 08.00-10.30 uur. Volgens het cursusboekje wordt de laatste ochtend excursie hier afgesloten onder het genot van een kopje koffie. Maar onze voorzitter, Jan Hermans, deelt direct al mede dat we het koffiedrinken tegoed houden. Om 08.00 uur mogen we vertrekken, aan de cursisten van mijn groep deel ik een deelverslag uit. Op het dak van café van Kempen zitten Huismussen. De groep van Jan loopt voor ons. In de berm een prachtige solitaire Linde. We wandelen richting Roode Beekdal. We horen de Winterkoning. De wei wordt afgekeken, waarom zou er geen Beflijster kunnen zitten? Maar helaas. In dit bosgebied is veel naaldhout gerooid, er worden nieuwe loofbomen aangeplant. Ook de letterzetter heeft hier flink huisgehouden. Via Geluksplek 16, het knuppelpad van Sint Ludwig, wandelen we naar de Roode Beek. Een Boerenzwaluw. Van een Boompieper zien we maar heel even de parachutevlucht. Een zingende Fitis kan fraai geobserveerd worden, het hele lichaam beweegt bij het zingen. Gagel, Tjiftjaf, Koolmees. Diverse planken van het vlonderpad zijn vernieuwd. Langs de Roode Beek heeft de Bever grote Eiken omgeknaagd.

We zien bloeiende Bittere veldkers en de Moeraszegge. In dit vochtige gebied overheerst de Zwarte els, diverse kwelstroompjes wateren af op de Roode Beek. We wandelen richting Dalheimermolen. Hier het eigen geschreven gedicht over deze voormalige korenmolen. Op het dak van de molen; Witte kwikstaart met voer of nestmateriaal, Boerenzwaluwen, Grote gele kwikstaart. Op de molenvijver; echtpaar Nijlgans, Grauwe gans met 4 jongen, Meerkoeten, Wilde eenden en Ans ziet de “blauwe flits”, dat kan alleen maar de IJsvogel zijn. Langs het pad naar de tunnel IJzeren Rijn groeit de Japanse duizendknoop en een heel complex van Fijnsparren is afgestorven door de letterzetter. We horen de zang van de Bonte vliegvanger en zien een Boomklever of is het de Boomkruiper? Ja, het is de Boomklever. Via Am Deutschen Eck vervolgen we de route. De parelende zang van de Roodborst, Springzaad komt massaal tevoorschijn. Via hulppaal 381A, met die rood/witte paaltjes, wandelen we weer Nederland binnen. Weer kijken we een weiland af, wel een Blauwe reiger en Spreeuwen, maar geen Beflijster. Via een smal bospaadje, lijkt op een berceau, wandelen we parallel aan een tankgracht en komen we bij de Sechseichen. Deze Eik heeft het ook zwaar, weer is er een tak van afgebroken. Bij een houten schuilhut het korte gedicht over Mooderdaag van Ton Valkenburg. Hier horen we de Zwarte mees. Hier groeien prachtige Douglassparren. We wandelen even een stukje parallel aan de grens en gaan dan links. We bewonderen een Zwavelzwam. Onder een Zomereik diverse “bewerkte” dennennappels, dit is “de smidse” van de Grote bonte specht. Ik hoor het geluid van overvliegende Kruisbekken, we krijgen het mannetje van de Gekraagde roodstaart in beeld en genieten van de zang van de Tuinfluiter. Voor een houten hutje gaan we links. Veel opslag van de Robinia pseudoacacia. Tijdens de vogelcursus 2016 van De Kringloop zag Antoinette hier bij een kromgebogen- en vol gaten zittende Robinia een Draaihals. Ik had hier de zang van de Fluiter verwacht. Via een opening in de Taxushaag van het voormalige klooster St. Ludwig wandelen we naar het prieeltje. Hier worden de vogelaars getrakteerd op een scheutje nepchampagne met aardbeiensmaak, terwijl ik hierover een eigen geschreven gedichtje voordraag. We wandelen via een kronkelig bospaadje langs een Mariakapelletje opgetrokken uit lavastenen, we horen een Goudhaantje en zien de blaadjes van het Dalkruid en steken de 143 jaar oude IJzeren Rijn over. Op onze vogellijst staan 34 kruisjes. De andere twee groepen wachten al op ons. Jan Hermans bedankt iedereen en hopelijk zien we elkaar weer bij een volgende activiteit.

Leo Koster.